

и гоненъ, ты слѣдвашъ сѣ отъ мойто да глождишъ. (*самъ*). Не стига това. Презъ денъсь доде тука едно младо момче голо и босо. Казватъ го Стоилъ. Клѣтото нѣмаше, гдѣто казватъ, ни залъеъ да тури въ устата си. Плака, моли ми ся; съжалихъ го, прибрахъ го въ къщи; нека яде и то отъ хлѣбътъ ми, рекохъ.

Стрѣмо.

Имашъ право.

Грабчо, самъ като ходи.

Е! сега като чи да ми не стигаха толкозъ разноски, идатъ ми день-презъ-день просяцы отъ болници, просяцы отъ братства; просяцы отъ дружины; отъ читалища, отъ училища. Всички сж станжли просяцы да събличатъ свѣтътъ. А какво добро за свѣтътъ? . . . Попреди едвамъ можихъ да ся отърва отъ църковнытъ епитроцы, нѣ ти сега и настоятели отъ училището! Дяволски сынове! Не ни стигатъ другвтъ ни теглила, ам' искамы и училища! Защо ли ни сж? или да ся учатъ въ тѣхъ дѣцата ни да бжбратъ много, да ся перчатъ като патки, да не почитатъ никого, да презиратъ малко и голѣмо, да не вѣрватъ нито въ Бога нито въ дяволтъ, и да распилѣватъ лудешки онова, което бащитѣ имъ сбиратъ съ толкозъ мжки пара по пара? Слава Богу! единъ сынъ